

UCHWAŁA Nr 7 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 stycznia 1984 r.

w sprawie świadczenia pieniężnego dla niektórych emerytów i rencistów.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Osobom pobierającym w dniu 31 stycznia 1984 r. emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267),
- 2) ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32),
- 3) ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99),
- 4) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145),
- 5) dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135),
- 6) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146),
- 7) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147),
- 8) ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144),
- 9) ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139),
- 10) ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210)

wypłaca się jednorazowo kwotę 3600 zł, jeżeli wysokość ustalonych świadczeń nie przekracza 7000 zł miesięcznie.

§ 2. Jeżeli wysokość ustalonych świadczeń, o których mowa w § 1, przekracza miesięcznie 7000 zł, lecz nie przekracza 7200 zł, wypłaca się jednorazowo kwotę:

- 1) 2400 zł, gdy kwota emerytury lub renty przekracza 7000 zł, lecz nie przekracza 7100 zł,
- 2) 1200 zł, gdy kwota emerytury lub renty przekracza 7100 zł, lecz nie przekracza 7200 zł.

§ 3. 1. Przy ustalaniu uprawnień do jednorazowej wypłaty określonej w § 1 lub § 2 uwzględnia się kwotę emerytury lub renty ustaloną na styczeń 1984 r., z uwzględnieniem ostatniej raty podwyżki emerytury lub renty wynikającej z rewaloryzacji wprowadzonej stosownie do przepisów, o których mowa w § 1, a także przepisów art. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zmianie niektórych przepisów o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego i o zaopatrzeniu emerytalnym (Dz. U. Nr 5, poz. 33).

2. Przy ustalaniu uprawnień do jednorazowej wypłaty uwzględnia się kwotę emerytury lub renty wraz ze wszystkimi wzrostami i dodatkami, z wyłączeniem dodatków rodzinnych, rekompensat dla członków rodziny i dodatków pielęgnacyjnych.

3. Jeżeli do renty rodzinnej jest uprawniona więcej niż jedna osoba, jednorazowa wypłata przysługuje każdej z tych osób, na którą przypada część świadczenia nie przekraczająca kwot określonych w § 1 lub § 2, z wyłączeniem jednak osób, na które przysługuje dodatek rodzinny.

4. W razie pobierania na podstawie przepisów wymienionych w § 1 lub innych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym albo o ubezpieczeniu społecznym jednocześnie więcej niż jednego świadczenia, jednorazowa wypłata przysługuje, jeżeli łączna wysokość świadczeń nie przekracza kwot określonych w § 1 lub § 2.

§ 4. Wypłaty jednorazowych kwot, o których mowa w § 1 i 2, dokonują organy rentowe wypłacające emerytury i renty — w terminie do dnia 30 czerwca 1984 r.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

10

UCHWAŁA Nr 8 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 stycznia 1984 r.

w sprawie podwyższenia wysokości zasiłków przysługujących żołnierzom i członkom ich rodzin oraz innym osobom z tytułu spełnienia obowiązku służby wojskowej

Na podstawie art. 134 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111 oraz z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 61, poz. 278) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Określony w art. 125 ust. 5 i art. 126 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obo-

wiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111 oraz z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 61, poz. 278), zwanej dalej „ustawą”, wymiar zasiłków:

- 1) dziennych, przysługujących uprawnionym członkom rodziny żołnierzy odbywających ćwiczenia wojskowe, podwyższa się:
  - a) dla jednej osoby z 75% na 115%,

- b) dla drugiej i każdej następnej osoby z 50% na 90%
— 1/30 kwoty najniższego wynagrodzenia zasadniczego za pełny miesięczny wymiar czasu pracy;
- 2) miesięcznych, przysługujących uprawnionym członkom rodziny żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową, podwyższa się:
- a) dla jednej osoby ze 100% na 145%,
b) dla drugiej osoby z 85% na 130%,
c) dla każdej następnej osoby z 75% na 120%
— kwoty najniższego wynagrodzenia zasadniczego za pełny miesięczny wymiar czasu pracy.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio również w razie pobierania zasiłków:
- 1) dziennych przez żołnierzy oraz poborowych zwolnionych z czynnej służby wojskowej lub jej form zastępczych, jak również przez uprawnionych członków ich rodziny, stosownie do art. 125 ust. 2, art. 132 ust. 2, art. 143 i 170 ust. 1 ustawy,
- 2) miesięcznych przez uprawnionych członków rodziny studentów i absolwentów szkół wyższych odbywających długotrwałe przeszkolenie wojskowe oraz poborowych

rowych odbywających zastępczą służbę poborowych lub zasadniczą służbę w oddziałach obrony cywilnej, stosownie do art. 132 ust. 1, art. 143 i 170 ust. 1 ustawy.

§ 2. Ustalona w niniejszej uchwale podwyżka zasiłków dziennych i miesięcznych obejmuje wypłacane osobom, o których mowa w § 1, rekompensaty pieniężne określone w uchwale nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski z 1981 r. Nr 22, poz. 200 i z 1984 r. Nr 2, poz. 11) i w uchwale nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski z 1982 r. Nr 4, poz. 18 i z 1984 r. Nr 2, poz. 11), a także w przepisach wykonawczych do tych uchwał.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

11

UCHWAŁA Nr 9 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 stycznia 1984 r.

zmieniająca przepisy o rekompensatach.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W uchwale nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3:
- a) w ust. 2 pkt 2—6, 9 i 10 skreśla się,
- b) w pkt 8 na końcu dodaje się wyrazy: „na których nie jest pobierany zasiłek (dodatek) rodzinny”,
- c) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Rekompensata nie przysługuje osobom otrzymującym wynagrodzenie lub świadczenie, do którego została włączona rekompensata, albo osobom pobierającym świadczenie ustalone na podstawie wymiaru uwzględniającego już rekompensatę.
- 2b. Rekompensata przysługuje także na osoby, na które nie jest pobierany zasiłek (dodatek) rodzinny, pozostające na utrzymaniu:
- a) pracowników zatrudnionych w jednostkach gospodarki uspołecznionej,
- b) emerytów i rencistów,
- c) pracowników zatrudnionych w gospodarce nie uspołecznionej, w instytucjach kościelnych i spółkach polskich z udziałem kapitału zagranicznego,
- d) osób pobierających stypendia doktoranckie
— jeżeli rekompensata przysługiwała na te

osoby na podstawie przepisów w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 stycznia 1984 r.”

2. W uchwale nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 18) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2:
- a) w ust. 1:
- w pkt 4 na końcu dodaje się wyrazy: „albo świadczenie rehabilitacyjne”,
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) osobom korzystającym ze świadczeń wypłacanych z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej”,
- skreśla się pkt 7, 10, 11 i 13—15,
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Rekompensata nie przysługuje osobom, z wyjątkiem osób wymienionych w ust. 2 pkt 1 lit. f), otrzymującym wynagrodzenie lub świadczenie, do którego została włączona rekompensata, albo osobom pobierającym świadczenie ustalone na podstawie wymiaru uwzględniającego już rekompensatę, z zastrzeżeniem § 15a.”
- c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Rekompensata przysługuje także:
- 1) osobom, na które nie przysługuje zasiłek (dodatek) rodzinny;